Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

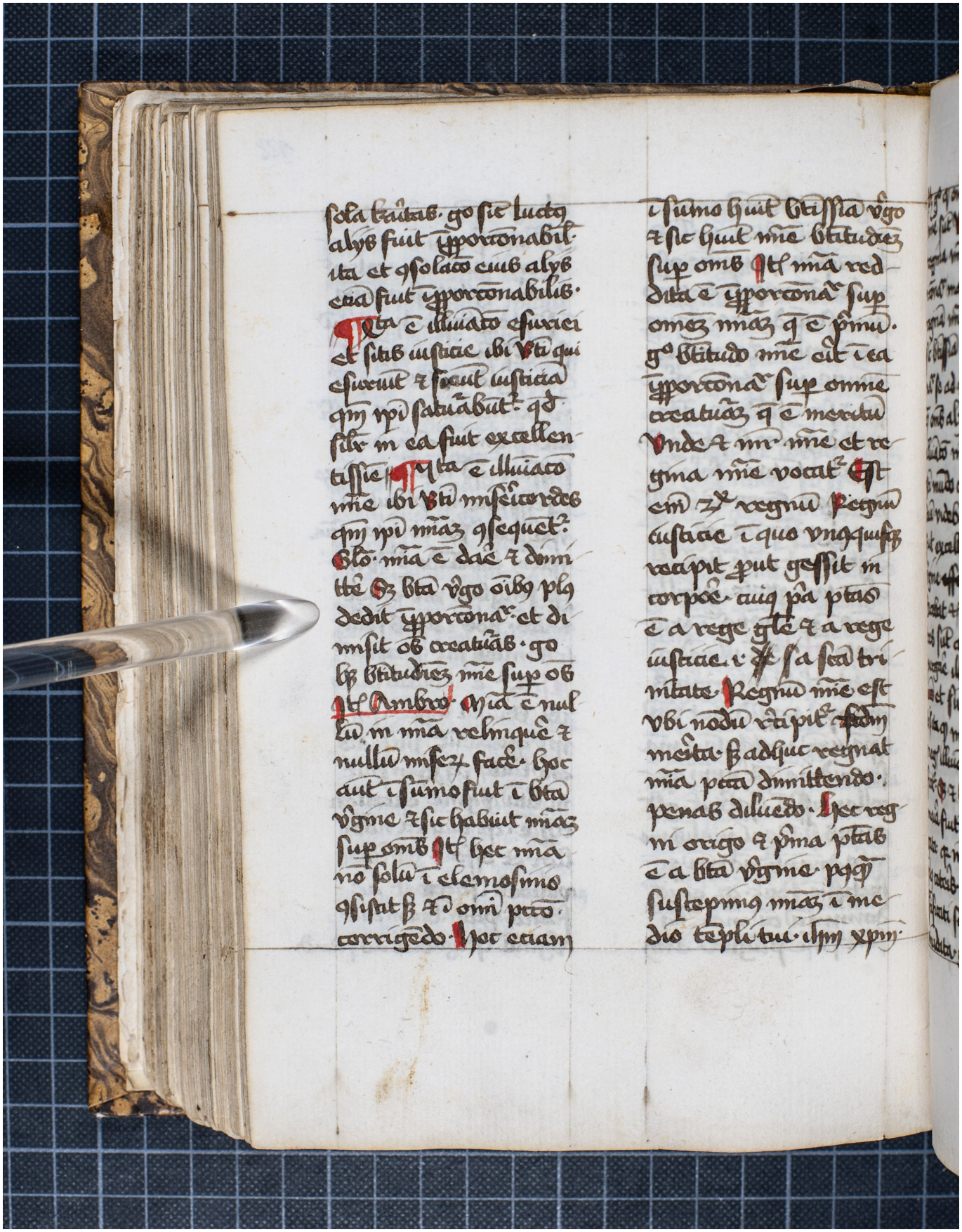

sola tribuitur. go sic lucta
alys fuit ipportunabil-
ita et ꝗsolacio eius alys
ecia fuit ipportunabilis.
¶ Ita e illuiato esurici
et sitis iustice ibi Vti qui
esurient et sitient iustitiam
qm ipi saturabunt. qd
silr in ea fuit excellen
tissie ¶ Ita e illuiato
mie ibi Vti misericordes
qm ipi miam ꝗsequent.
Sto. mia e dare et dim
ttere Qz bta vgo oibꝰ plꝰ
dedit ipportunar. et di
misit ob creaturas. go
hꝰ bitudiez mie sup ob
¶ Ambro. Mia e nul
lu in mia relinque et
nullu misez face. hoc
aut i sumo fuit i bta
vgine et sic habuit miam
sup omb ¶ Hec mia
no solu i elemosino
ꝗsistit ꝑ et omi peto.
corrigendo. ¶ Hoc etiam
i sumo fuit bitissia vgo
et sic fuit mie bitudiez
sup omb ¶ Ita mia red
dita e ipportuna sup
omez miaz q e primu.
ga bitudo mie dit i ea
ipportuna sup omne
creaturaz q e meritu
Vnde et mr mie et re
gina mie vocat. Est
enim zr regnu Regnu
iustice i quo vnꝰquisq;
recipit ꝓut gessit in
corpore suo siue pa ptas
e a rege gle et a rege
iustice. i. ꝑ sa sed tri
nitate. Regnu mie est
vbi nodu recipit fidem
meita. ꝑ adhuc regnat
mia peta dimittendo.
penas diluendo. Hec reg
ni origo et prima ptas
e a bta vgine. pqꝰ
susteptiq miaz i me
dio tepli tui. ihm xpm.